

[Ministeren for byggeri og boligvæsen.]

Jeg har administreret loven af 1946 efter dens forudsætninger og dens indhold, og ingen kan komme og sige mig på, at jeg på nogen som helst måde er gået udenfor den pågældende lovs forudsætninger, så at det private byggeri efterhånden ikke kunne udfolde sig. Jeg har også forsøgt på ved lovforslaget her at bidrage til, at vi kunne få noget mere privat byggeri i gang, og hvis de midler, jeg her har anvist, ikke er tilstrækkelige, kan vi tale om det, så er jeg villig til at se på det, fordi jeg betragter det som rimeligt og naturligt, at det private byggeri har sin plads ved siden af det almindelige boligbyggeri.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet om, at de private bygherrer skulle pålægges pligt til, når de byggede, at indrette boliger til alders- og invaliderentemodtagere, og det synes jeg i og for sig er en meget god idé. Det vil være rimeligt, hvis man kan gennemføre det, det kan vi se på i udvalget. Jeg ser nemlig sådan på det, og dér er jeg enig med den ærede ordfører for venstre, at i mange tilfælde vil de gamle hellere bo ude blandt den almindelige befolkning fremfor at stuves sammen og hver dag skulle se gamle om sig. Det har jeg tidligere slået til lyd for, det er det, jeg kalder det differentierede byggeri, som man nu også så småt er begyndt på bl. a. i provinsen. Jeg kan nævne Aabenraa, hvor man har bygget på en sådan måde, at der i virkeligheden i byggeriet er plads for alle kategorier i befolkningen. Men når så det ærede medlem siger — det er i virkeligheden mod bedre vidende og kun et udtryk for, at man skal opponere —, at jeg måske ønsker, at alt skal være statsbyggeri, så vil jeg tilbagegive det så kraftigt, som jeg kan. Der er intet grundlag for det ærede medlems påstand om, at jeg har sådanne ønsker, men jeg gentager, at det kan nu ikke være angribeligt, at boligforeninger gennem licitationer og entrerende med private mestre bygger på den måde, de har gjort, og i virkeligheden løser en opgave, som, hvis de private bygherrer alene skulle have klaret den, slet ikke ville være blevet løst.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt støtten til aldersdomshjem kan få tilbagevirkende kraft, er jeg lige ved at spørge, om det ikke var lidt af en vittighed, for såvidt jeg ved er der bygget alderdomshjem for menneskealdre tilbage. Om man skal give støtte til de gamle alderdomshjem, ved jeg ikke, men det er i hvert fald ikke forudsat i mit forslag. Så det spørgsmål tror jeg ikke var vel betænkt.

Det ærede medlem hr. Elgaard var i tvivl om, hvorvidt vore beregninger med hensyn til omkostningerne var rigtige. Jeg tør sandelig ikke stå her og sige, at de passer på krone og øre. Selvfølgelig omgås jeg ikke så letsindigt med tallene, at jeg kommer her med nogle tal, som jeg ikke selv tror på, men på den anden side vil jeg ikke give absolut garanti for, at de tal kan holde. De kan måske blive større, de kan måske også blive mindre, men det er altså de tal, som mine medarbejdere er kommet til efter nøje beregninger. Når det ærede medlem sagde, at han ønskede fast grund under fødderne, så tror jeg, det kan blive lidt svært, hvis det hele skal gøres op lige på krone og øre; det tror jeg ikke engang det ærede medlem med sin iøvrigt betydelige indsigt på dette område er i stand til at gøre.

Det ærede medlem var også inde på § 36 h med hensyn til kommunernes adgang til i særlige tilfælde at gå videre, end reglerne i almindelighed hjemler. Samme emne berørte det ærede medlem hr. Thestrup. Jeg synes, det er rimeligt, at man dér har en lidt elastisk bestemmelse, som man i givet tilfælde kan anvende, uden at den skal bruges som regel. Man kritiserer så ofte, at man spænder det hele ind i faste regler, som er uomgængelige, og når man så endelig vil lave en lille ventil, bliver det også kritiseret. Jeg tror ganske sikkert, at kommunerne nok selv skal passe på; jeg er ganske tryk med hensyn til den ventil, som der er stillet forslag om.

Det ærede medlem hr. Thestrup anstillede visse andre betragtninger over det private byggeri set i relation til det offentlige byggeri. Med de bemærkninger, jeg har gjort til det ærede medlem hr. Elgaard, går jeg ud fra, at jeg også på det område har svaret det ærede medlem hr. Thestrup. Når det ærede medlem siger, at det private byggeri ikke får samme rettigheder som det sociale byggeri, ja, så ved det ærede medlem godt hvorfor. Det er simpelthen, fordi det private byggeri ikke kan påtage sig samme pligter som det sociale boligbyggeri. Hvis det private byggeri er villig dertil, hvad jeg ikke tror det er — jeg tror heller ikke, det er muligt at gennemføre —, hvorfor skulle så ikke det private byggeri have nøjagtig samme stilling som det almene byggeri?

Det ærede medlem mente ikke, at man kunne kalde en familie for børnerig, når den kun havde to børn. Ja, det mener jeg altså man kan. Jeg tror ikke, at forskellen mellem to og tre børn i virkeligheden er så forfærdelig stor. Det ærede medlem lod